

**PROGRAM
REGIONALNY**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO
ŚWIĘTOKRZYSKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

ZARZĄD WOJEWÓDZTWA
ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

IR-XIV.0022.1.9.2019

DECYZJA

Nr RPSW.IZ.UMWSW.01.01.00-26- [REDACTED]

Uchwała Zarządu Województwa Świętokrzyskiego Nr 777/19 z dnia 03.07.2019 r.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013:

w składzie:

- Andrzej Bętkowski – Marszałek Województwa Świętokrzyskiego
- Renata Janik - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- Marek Bogusławski – Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
- Mariusz Gosek - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
- Marek Jońca - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Na podstawie art. 64 ust. 1 pkt.2 lit. „b” oraz ust. 2 w związku z art. 60 pkt. 6, art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. „a” i art. 67 ust.1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 869, z późn.zm.), art. 37 ust.7 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz.U. z 2018 r., poz. 362), w związku z art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.) oraz art. 25 pkt 1 i art. 26 ust.1 pkt 15 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2018, poz. 1307, z późn. zm.), 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust.2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512 z późn. zm.),

w sprawie:

wszczętej na wniosek z dnia 20.12.2018 r. pana G. Ł., zam. [REDACTED]

w przedmiocie:

umorzenia odsetek naliczonych od kwoty 876 129,90 złotych oraz zwrotu tych odsetek

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu: 03.07.2019 r.

orzeka:

Odmówić panu G. Ł.:

1. udzielenia ulgi w formie umorzenia odsetek naliczonych od kwoty 876 129,90 zł z tytułu zwrotu środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Budżetu

Państwa, których wysokość została określona przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w decyzji nr RPSW.IZ.UMWSW.01.01.00-26- [REDACTED] z dnia 27.05.2014 r., utrzymanej w mocy decyzją nr RPSW.IZ.UMWSW.01.01.00-26- [REDACTED] z dnia 25.09.2014 r.,

- zwrotu kwoty 596 152,99 zł z tytułu zapłaconych odsetek naliczonych od kwoty 876 129,90 zł w związku ze zwrotem środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Budżetu Państwa, których wysokość została określona przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w decyzji nr RPSW.IZ.UMWSW.01.01.00-26- [REDACTED] z dnia 27.05.2014 r., utrzymanej w mocy decyzją nr RPSW.IZ.UMWSW.01.01.00-26- [REDACTED] z dnia 25.09.2014 r.

UZASADNIENIE

W piśmie z dnia 20.12.2018 r. (data wpływu do Instytucji Zarządzającej - 20.12.2018 r.) pan G. Ł. wniósł o udzielenie pomocy publicznej w formie umorzenia odsetek od kwoty głównej w wysokości 876 129,90 zł w związku z rozwiązaniem umowy o dofinansowanie nr UDA-RPSW.01.01.00-26- [REDACTED] z dnia 9 grudnia 2009 r. Wnioskodawca stwierdził, że zobowiązuje się do spłaty kwoty głównej do końca 2018 r. oraz że oczekuje na odpowiedź drogą pisemną lub e-mail do dnia 27.12.2018 r.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, działając jako Instytucja Zarządzająca pismem z dnia 21.01.2019 r. znak: EFRR.VI-433-RPO-1.1-7-2019-KN, poinformował, iż sprawa umorzenia odsetek stanowiła przedmiot ostatecznej decyzji numer RPSW.IZ.UMWSW.01.01.00-26- [REDACTED] z dnia 19.01.2017 r., a wszczęcie postępowania w sprawie, która została uprzednio rozstrzygnięta decyzją ostateczną jest niedopuszczalne. Instytucja Zarządzająca wezwała wnioskodawcę do wskazania w terminie 14 dni nowych okoliczności, uzasadniających wszczęcie kolejnego postępowania w sprawie udzielenia ulgi pod rygorem wydania postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania.

W odpowiedzi na wezwanie wnioskodawca w piśmie błędnie oznaczonym datą „06.04.2016 r.” (faktyczna data wpływu pisma do Instytucji Zarządzającej – 05.02.2019 r.) zatytułowanym „Prośba o udzielenie pomocy publicznej”, powołując się na fakt dokonania całkowitej spłaty zobowiązań z tytułu zwrotu dofinansowania w dniu 31 grudnia 2018 r. sformułował żądanie „zwrotu odsetek naliczonych od uzyskanej dotacji”. Wnioskodawca podniósł, iż odzyskane środki umożliwiłyby mu prowadzenie działalności gospodarczej związanej z leczeniem osób z zaburzeniami autyzmu.

Organ ustalił następujący stan faktyczny:

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego - jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007 –2013 wydał w dniu 27.05.2014 r. decyzję nr RPSW.IZ.UMWSW.01.01.00-26- [REDACTED], a następnie w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy w dniu 25.09.2014 r. decyzją ostateczną nr RPSW.IZ.UMWSW.01.01.00-26- [REDACTED] zobowiązującą wnioskodawcę pana G. Ł. do zwrotu kwoty 876 130,00 zł stanowiącej całość dofinansowania wypłaconego ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz ze środków Budżetu Państwa na podstawie Umowy nr UDA-RPSW.01.01.00-26- [REDACTED]

tel.: 413658100
413658170
sek.ir@sejmik.kielce.pl
ul.Sienkiewicza 63 ; 25-002 Kielce

o dofinansowanie Projektu nr WND-RPSW.01.01.00-26- [REDAKTOWANE] pn.: „ [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE]” wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych liczonymi od dni wskazanych w treści decyzji.

W związku ze skargą pana G. Ł. decyzja była przedmiotem kontroli sądowej. Wyrokiem z dnia 18.02.2016 r., w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANE] Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach skargę oddalił.

W dniu 22.03.2016 r. pan G. Ł. złożył wniosek w sprawie umorzenia w całości zadłużenia wynikającego z decyzji nr: RPSW.IZ.UMWSW.01.01.00-26-[REDAKTOWANE] z dnia 25.09.2014 r. Wnioskodawca wskazał również, iż w przypadku nie przychylenia się Instytucji Zarządzającej do umorzenia całości zadłużenia, wnosi o umorzenie naliczonych do chwili składania wniosku odsetek i zaprzestanie naliczania dalszych odsetek oraz rozłożenie powstałej kwoty zadłużenia na raty. Wniosek uzasadnił trudną sytuacją majątkową oraz „milionowymi obciążeniami”. Twierdził, iż natychmiastowa spłata powstałego zadłużenia spowoduje skierowanie wniosku do sądu o ogłoszenie upadłości. Wnioskodawca powołał się na okoliczności: trudnej sytuacji materialnej, braku zdolności kredytowej, ograniczonych możliwości płatniczych w zakresie jednorazowej spłaty zobowiązania. Wnioskodawca pomimo pisemnych zawiadomień Instytucji Zarządzającej, nie przedłożył dokumentacji oraz nie określił rodzaju pomocy publicznej o jaką się ubiega.

Po rozpatrzeniu wniosku Instytucja Zarządzająca wydała w dniu 26.08.2016 r. decyzję nr RPSW.IZ.UMWSW.01.01.00-26-[REDAKTOWANE] o odmowie udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania, a następnie w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy w dniu 19.01.2017 r. wydała decyzję nr RPSW.IZ.UMWSW.01.01.00-26-[REDAKTOWANE], którą utrzymała w mocy decyzję nr RPSW.IZ.UMWSW.01.01.00-26-[REDAKTOWANE] z dnia 26.08.2016 r.

Instytucja Zarządzająca odmówiła udzielenia wnioskowanej ulgi z następujących przyczyn:

- wnioskodawca nie określił rodzaju pomocy publicznej o jaką się ubiega, nie dołączył zaświadczeń o wysokości dotychczas otrzymanej pomocy, a co za tym idzie niemożliwe było merytoryczne rozpatrzenie wniosku o ulgę z względem zasad udzielania pomocy publicznej,
- wnioskodawca nie przekazał całości żądanej dokumentacji dot. stanu majątkowego tj. nie przedłożył informacji o sytuacji finansowej współmałżonki oraz źródłach jej utrzymania, ani też nie przekazał żądanej dokumentacji odnośnie przychodów uzyskiwanych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w formie usług hotelarskich, a co za tym idzie niemożliwa była pełna i rzetelna ocena stanu sytuacji finansowej wnioskodawcy,
- wnioskodawca w korespondencji prowadzonej w sprawie składał sprzeczne ze sobą wyjaśnienia i oświadczenia odnośnie prowadzonej działalności gospodarczej w formie usług hotelarskich, brak było możliwości dokonania pełnej i rzetelnej oceny faktycznego stanu kondycji finansowej wnioskodawcy,
- nie stwierdzono zaistnienia przesłanki ważnego interesu publicznego, bowiem przedmiotowa należność nie powstała na skutek nadzwyczajnych i wyjątkowych okoliczności, spowodowanych działaniem czynników, na które wnioskodawca nie miał wpływu i które były niezależne od jego postępowania tj. działania wnioskodawcy w zakresie rozporządzenia przedmiotowymi środkami spowodowały niekorzystną dla niego sytuację, skutkującą zwrotem powyższych środków, ponadto wnioskodawca

przez lata systematycznie zaniedbywał spłatę tego zobowiązania, wpływając bezpośrednio na kształt jego ostatecznej wysokości i wnioskując o ulgę przenosił tą kwotę w ciężar środków publicznych, ponadto wnioskodawca był w posiadaniu majątku objętego zabezpieczeniem prawidłowej realizacji projektu, umożliwiającego spłatę tego zobowiązania.

Decyzja Instytucji Zarządzającej stała się ostateczna w dniu 19.01.2017 r. Pan G. Ł. nie skorzystał z prawa do wniesienia skargi do właściwego sądu administracyjnego.

W związku z tym, iż pan G. Ł. nie dokonał dobrowolnie zwrotu środków na podstawie ostatecznej decyzji nr: RPSW.IZ.UMWSW.01.01.00-26- [REDACTED] z dnia 25.09.2014 r., Instytucja Zarządzająca wszczęła postępowanie egzekucyjne.

Przy piśmie znak: EFRR.V-433-RPO-1.1-36-2016-KK przekazano do Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Kielcach tytuły wykonawcze przeciwko dłużnikowi – G. Ł. W latach 2017-2018 Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w Kielcach dokonywał zajęć wierzytelności dłużnika przysługujących mu w ramach kontraktu z Narodowym Funduszem Zdrowia. Organ skarbowy wyegzekwował i przekazał Instytucji Zarządzającej środki z tytułu należności głównej w łącznej kwocie 79 753,73 zł oraz kwotę odsetek w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych w łącznej wysokości: 58 684,49 zł.

W związku z tym, iż pan G. Ł. zobowiązania z tytułu umowy o dofinansowanie zabezpieczył wekslem in blanco, w dniu 07.12.2018 r. Instytucja Zarządzająca po wypełnieniu weksla na kwotę 1 339 942,57 zł skierowała do wystawcy weksla pana G. Ł. oraz poręczycieli wekslowych – pani A. Ł. i pana H. Ł. wezwania do zapłaty sumy wekslowej, określając termin płatności zobowiązania wekslowego na dzień 31.12.2018 r.

W dniu 28.12.2018 r. pani A. Ł. dokonała na rachunek Instytucji Zarządzającej wpłaty w kwocie: 802 913,27 zł oraz następnie w dniu 31.12.2018 r. kolejnej wpłaty w kwocie: 537 029,30 zł. Łącznie dokonała wpłaty w kwocie: 1 339 942,57 zł tj. Z dowodów wpłaty wynikało, że dokonywana jest na poczet: „zwrot kwoty głównej otrzymanej dotacji z dnia 9.12.2009 nr UDA-RPSW.01.01.00-26- [REDACTED] i zwrot odsetek dotacji z dnia 9.12.2009 nr UDA-RPSW.01.01.00-26- [REDACTED]”.

Pani A. Ł. - jako matka G. Ł. - na podstawie art. 62b § 1 pkt.1 ustawy Ordynacja podatkowa jest uprawniona do zapłaty publicznoprawnych należności syna. Treść dowodów wpłaty nie budziła wątpliwości w związku z tym, na podstawie art. 62b § 2 ustawy Ordynacja podatkowa, Instytucja Zarządzająca uznała, iż wpłata pochodzi ze środków zobowiązanego pana G. Ł.

Wpłacona należność podlegała rozliczeniu na podstawie § 15 ust. 1 pkt 1 lit) „d” Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 2015 r. w sprawie postępowania wierzycieli należności pieniężnych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1483 t.j.). Instytucja Zarządzająca postanowieniem z dnia 23.01.2019 r. znak: EFRR.VI-0022-RPO-3-2019-IG stwierdziła, iż nastąpił zwrot środków dofinansowania na kwotę łączną: 1 333 844,67 zł, w tym : **należność główna w kwocie: 796 376,17 zł** oraz odsetki w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych w kwocie: **537 468,50 zł**.

Po rozliczeniu wpłaty Organ stwierdził nadpłatę w kwocie: 6 097,90 zł. Pismem znak: EFRR.VI-433-RPO-1.1-1-2019-IG z dnia 02.01.2019 r. Instytucja Zarządzająca zawiadomiła Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Kielcach o wygaśnięciu zobowiązania podlegającego egzekucji. Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w Kielcach zawiadomieniem znak: 2605-SEE-2.711.1560356.2019.1.EGZ3 z dnia 08.01.2019 r. zgodnie z art. 89 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji

(Dz. U. z 2018 r., poz. 1314 z późn. zm.) dokonał zajęcia ww. nadpłaty w wysokości 6 097,90 zł tytułem uregulowania naliczonych kosztów egzekucyjnych. Kwota nadpłaty została w dniu 15.01.2019 r. przekazana do organu egzekucyjnego celem pokrycia naliczonych kosztów egzekucyjnych.

Przedmiotem rozpatrzenia w niniejszej sprawie jest wniosek pana G. Ł. z dnia 20.12.2018 r. o udzielenie pomocy publicznej w formie umorzenia odsetek od kwoty - jak wskazał we wniosku - 876 129,90 złotych i zwrotu odsetek wpłaconych przez wnioskodawcę w kwocie 596 152,99 zł. Wniosek dotyczy odsetek naliczonych z tytułu zwrotu środków dofinansowania wypłaconego ze środków europejskich i budżetu państwa w związku z realizacją projektu pn. „[REDAKTOWANE]”. Zobowiązanie z tytułu odsetek wynika z ostatecznej decyzji administracyjnej Instytucji Zarządzającej nr RPSW.IZ.UMWSW.01.01.00-26-[REDAKTOWANE] z dnia 25.09.2014 r.

Na podstawie art. 60 pkt. 6 u.f.p odsetki z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich stanowią niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym. Zgodnie z art. 67 ust.1 tej ustawy do spraw dotyczących tych należności, nieuregulowanych ustawą o finansach publicznych, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r., poz. 900, z późn. zm.)

Wniosek pana G. Ł. z dnia 20.12.2018 r. na podstawie art. 61 § 1 i 3 K.p.a. wszczął postępowanie administracyjne w sprawie udzielenia ulgi w formie umorzenia odsetek. Podstawę prawną udzielania ulg w zakresie należności publicznoprawnych stanowi art. 64 ust.1 pkt.1 i 2 u.f.p. W postępowaniu wszczętym na wniosek strony organ jest związany treścią i zakresem żądania strony. W związku z tym, Organ na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą, bada przesłanki udzielenia ulgi w postaci umorzenia w części należności publicznoprawnych przy uwzględnieniu przesłanek społecznych lub gospodarczych, w szczególności możliwości płatniczych zobowiązanego.

Instytucja Zarządzająca stwierdziła przy tym, iż wniosek pana G. Ł. z dnia 20.12.2018 r. o udzielenie ulgi w formie umorzenia odsetek jest skuteczny mimo, iż w przeszłości toczyło się postępowanie administracyjne w sprawie umorzenia należności głównej oraz odsetek, zakończone ostateczną decyzją z dnia 19.01.2017 r.

W ocenie Organu wniosek o umorzenie należności publicznoprawnych może być ponawiany w przypadku zmiany sytuacji zobowiązanego i każdorazowo winien podlegać ocenie. Wnioskodawca jako nowe okoliczności uzasadniające złożenie wniosku wskazał:

- spłatę całości zobowiązań z tytułu zwrotu środków dofinansowania,
- zamiar prowadzenia działalności leczniczej związanej ze schorzeniem autyzmu wśród dzieci.

Z treści poprzedniej decyzji Instytucji Zarządzającej z dnia 19.01.2017 r. odmawiającej udzielenia ulg nie wynika, aby powyższe okoliczności stanowiły podstawę stanu faktycznego. W związku z tym, wnioskodawca był uprawniony do złożenia kolejnego wniosku opartego na zmienionych okolicznościach faktycznych.

W związku z faktem, iż w dniu 31.12.2018 r. nastąpiła całkowita spłata należności stanowiących zobowiązania pana G. Ł., Instytucja Zarządzająca rozważyła dopuszczalność kontynuowania postępowania w sprawie udzielenia ulgi w przedmiocie odsetek mimo wygaśnięcia zobowiązania. Instytucja Zarządzająca stwierdziła, iż postępowanie w sprawie umorzenia odsetek zostało wszczęte stosownie do treści art 61 § 3 K.p.a w dniu 20.12.2018 r., tj. w dniu wpływu do Organu wniosku pana G. Ł., a więc przed dniem dokonania zapłaty. W tej sytuacji mimo, że zobowiązania zostały uregulowane w całości nie zachodziła przesłanka bezprzedmiotowości wniosku o umorzenie odsetek. Zgodnie z orzecnictwem sądów bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego zachodzi wówczas, gdy w świetle prawa materialnego i ustalonego stanu faktycznego brak jest sprawy, która może podlegać rozstrzygnięciu w drodze decyzji administracyjnej. Zapłata należności stanowi wykonanie obowiązku wynikającego z decyzji ale nie jest wyrazem chęci jego uiszczenia. W związku z tym, zapłata lub przymusowe wyegzekwowanie należności nie powodują bezprzedmiotowości postępowania w sprawie zastosowania ulgi. (por. wyr. WSA Szczecin z dnia 28.09.2005 r., wyr. NSA z dnia 27.08.1997 r.).

Zgłoszone natomiast przez pana G. Ł. w piśmie z dnia 05.02.2019 r. żądanie zwrotu wpłaconych odsetek Instytucja Zarządzająca uznała za podlegające rozpatrzeniu w ramach wszczętego już postępowania o udzielenie ulgi.

W związku z tym, iż pan G. Ł. prowadzi działalność gospodarczą działając na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz.U. z 2018 r., poz. 362, z późn. zm.) Instytucja Zarządzająca pismem znak: EFRR.VI-433-RPO-1.1-13-2019-IG z dnia 06.02.2019 r. wezwała wnioskodawcę do określenia rodzaju pomocy publicznej o jaką się ubiega. Organ pouczył wnioskodawcę, iż w przypadku, gdy pomoc zostanie zakwalifikowana jako *pomoc de minimis*, wówczas należy przedstawić informacje i dokumenty, o których mowa w § 2 ust. 1 i ust. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. (Dz. U z 2010 r. Nr 53, poz. 311 z późn. zm.). Organ zawiadomił w tym samym piśmie o informacjach i dokumentach, które wymagane są do oceny sytuacji materialnej wnioskodawcy.

Instytucja Zarządzająca wyznaczyła wnioskodawcy na złożenie ww. dokumentów termin 14 dni od dnia otrzymania tego pisma.

W odpowiedzi na ww. wezwanie, odebrane w dniu 25.02.2019 r., wnioskodawca przy piśmie z dn. 11.03.2019 r. załączył dokumenty:

kopia PIT-36L za rok 2018, kopia PIT/B za rok 2018, kopia historii rachunku bankowego w Credit Agricole Bank Polska S.A. za okres od dnia 01.01.2016 r. do 10.03.2019 r., kopia historii rachunku bankowego w Alior Bank S.A. za okres od dnia 20.11.2015 r. do 11.03.2019r. Wnioskodawca jednocześnie oświadczył, że korzystał z pomocy de minimis przy realizacji inwestycji objętej projektem unijnym, lecz udzielone dofinansowanie zostało zwrócone poprzez spłatę w dniu 31.12.2018 r.

Instytucja Zarządzająca zawiadomieniem znak: IR-XIV.432.10.1.2019 z dnia 28.03.2019 r. na podstawie art. 79a § 1 i 2 ustawy K.p.a. poinformowała wnioskodawcę, iż nie wykazał spełnienia zależnych od strony przesłanek dotyczących wykazania sytuacji materialnej oraz sytuacji materialnej osób wchodzących w skład gospodarstwa domowego, a także innych danych niezbędnych w celu rozpatrzenia wniosków. Organ poinformował, iż stan ten może skutkować wydaniem decyzji kończącej postępowanie administracyjne, niezgodnej z żądaniem zawartym we wnioskach wszczynających postępowanie.

Zawiadomienie zostało odebrane przez Stronę po dwukrotnym awizowaniu w dniu 23.04.2019 r.

W odpowiedzi na powyższe zawiadomienie, przy piśmie z dnia 06.05.2019 r. wnioskodawca przedłożył dokumenty:

formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis przez przedsiębiorcę wykonującego usługę świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym, wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej RP wg stanu na dzień 02.05.2019 r., kopia dowodu rejestracyjnego pojazdu Volkswagen, kopia wyroku sygn. akt [redacted] z dn. 10.03.2017 r., kopia nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym sygn. akt [redacted] z dn. 20.02.2014 r., kopia nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym sygn. akt [redacted] z dn. 23.01.2014 r., kopia nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym sygn. akt [redacted] z dn. 23.01.2014 r., kopia Aktu Notarialnego sygn. akt rep. [redacted] z dn. 13.12.2007 r.

Instytucja Zarządzająca kolejnym zawiadomieniem z dnia 13.05.2019 r. znak: IR-XIV.432.10.1.2019, na podstawie treści art. 79a § 1 i 2 K.p.a poinformowała Wnioskodawcę, iż nadal nie wykazał spełnienia zależnych od strony przesłanek dotyczących wykazania jej sytuacji materialnej oraz sytuacji materialnej osób wchodzących w skład gospodarstwa domowego, a także stosownych danych niezbędnych w celu rozpatrzenia ww. wniosku pod względem zasad udzielania pomocy publicznej.

W odpowiedzi, na ww. zawiadomienie odebrane w dniu 30.05.2019 r. wnioskodawca zgłosił się osobiście w dniu 12.06.2019 r. do Instytucji Zarządzającej. Na tę okoliczność sporządzono notatkę służbową z dnia 12.06.2019 r. Beneficjent nie skorzystał z prawa zapoznania się z materiałem dowodowym, lecz stwierdził, iż zgłosił się w celu wyjaśnienia wątpliwości co do dokumentów do uzupełnienia, zgłoszonych w zawiadomieniu z dn. 13.05.2019 r. Do końca przypadającego na dzień 13.06.2019 r. terminu Beneficjent nie złożył żadnej dokumentacji (tj. nie wpłynęła do Organu).

Stosownie do art. 37 ust.1 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej podmiot ubiegający się o pomoc de minimis jest zobowiązany do przedstawienia podmiotowi udzielającemu pomocy wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy:

- wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis jakie otrzymał w roku w którym się o pomoc ubiega oraz w ciągu poprzedzających dwóch lat, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis, otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie,
- informacji niezbędnych do udzielenia takiej pomocy.

Wnioskodawca wprawdzie złożył „Formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis przez przedsiębiorcę wykonującego usługę świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym, lecz niekompletny. Formularz wypełniono jedynie na stronie nr 1 i na stronie nr 8. Wnioskodawca nie wyjaśnił z powodu jakich przesłanek uznaje, iż zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Komisji Europejskiej UE nr 360/2012 z dnia 25.04.2012 w sprawie pomocy de minimis dla przedsiębiorców świadczących usługi w ogólnym interesie gospodarczym, a nie rozporządzenia Komisji Europejskiej UE nr 1407/2013 z dnia 18.12.2013 r. w sprawie pomocy de minimis. Wnioskodawca nie złożył dokumentów za lata 2016, 2017, 2018.

Organ dokonując ustaleń we własnym zakresie, na podstawie ogólnie dostępnej informacji pozyskanej z systemu SUDOP (administrowanego przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów), stwierdził iż w 2016 r., a więc w okresie dwóch lat poprzedzających złożenie wniosku o udzielenie pomocy publicznej, wnioskodawca uzyskał pomoc de minimis od Prezydenta Miasta Kielce w kwocie 204 750,00 zł. Kwota ta stanowiła dotację celową na dofinansowanie kosztów zadania z zakresu ochrony środowiska polegającego na trwałej likwidacji systemu ogrzewania opartego na paliwie stałym i jego zmianie na zastosowanie pompy ciepła, planowanego do realizacji w nieruchomości położonej w [REDACTED]. Z danych zawartych w systemie wynikało, iż pomoc publiczna została udzielona wnioskodawcy z przeznaczeniem na cel, na który powołuje się m.in. w piśmie z dnia 06.05.2019 r. tj. na koszty wymiany pomp ciepła jako źródła zasilania budynku w ciepło i ciepłą wodę w ww. budynku [REDACTED].

Kwota powyższej dotacji nie została ujawniona w formularzu, złożonym przez wnioskodawcę. W myśl art. 64 ust. 2 u.f.p., właściwy organ, na wniosek zobowiązanego, prowadzącego działalność gospodarczą może udzielać określonych w art. 64 ust.1 pkt 2 ulg w spłacie zobowiązań które:

- nie stanowią pomocy publicznej,
- stanowią pomoc de minimis,
- stanowią inną niż de minimis pomoc publiczną.

Wykładnia systemowa przepisów prowadzi do wniosku, iż podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą organ udziela ulg tylko wówczas, gdy wnioskowane ulgi:

- 1/ nie stanowią pomocy publicznej,
- 2/ stanowią pomoc de minimis,
- 3/ stanowią inną niż de minimis pomoc publiczną.

Warunki określone w art. 64 ust.2 u.f.p. zawężają w stosunku do prowadzących działalność gospodarczą dopuszczalność stosowania ulg. Oznacza to, iż rozpoznanie wniosku przedsiębiorcy o udzielenie ulgi wymaga w pierwszej kolejności oceny, czy ulga będzie stanowiła pomoc publiczną, a jeżeli tak to jakiego rodzaju. Dopiero, w drugiej kolejności celowe jest badanie wniosku pod kątem kryteriów, o których mowa w art. 64 ust.1 u.f.p. (por. wyrok NSA z dnia 7 lipca 2009 r. sygn. I FSK 518/08 i z dnia 4 marca 2010 r. sygn. II FSK 1690/08).

W celu ustalenia, czy udzielenie ulgi zgodnie z wnioskiem pana G. Ł. stanowi pomoc publiczną, a jeżeli tak to jakiego rodzaju (pomoc de minimis czy pomoc inną niż pomoc de minimis), Instytucja Zarządzająca wzywała kilkakrotnie wnioskodawcę do przedłożenia zaświadczeń, oświadczeń lub informacji zgodnie z urzędowymi wzorami. Z uwagi na niekompletność informacji, Instytucja Zarządzająca odmówiła ostatecznie wiary twierdzeniom wnioskodawcy zawartym w formularzu złożonym w dniu 06.05.2019 r.

Brak dokumentów spowodował, iż Instytucja Zarządzająca nie może ustalić, czy wnioskowana ulga stanowiłaby pomoc publiczną, a jeżeli tak to jakiego rodzaju.

Z mocy art. 37 ust.7 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej do czasu przekazania przez podmiot ubiegający się o pomoc zaświadczeń, oświadczeń, lub informacji, o których mowa w ustawie pomoc publiczna żadna ulga nie może być udzielona. Odmowa udzielenia wnioskodawcy ulgi już tylko na tej podstawie jest uzasadniona.

Kierując się zasadą szybkości postępowania Instytucja Zarządzająca prowadziła jednocześnie postępowanie wyjaśniające w zakresie przesłanek udzielenia ulgi w formie umorzenia odsetek.

Podstawę materialnoprawną stanowił art. 64 ust.1 pkt.2 lit. „b” u.f.p., zgodnie z którym dopuszcza się umorzenie części należności publicznoprawnych w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.

Z oświadczeń i dokumentów złożonych przez wnioskodawcę wynika, że:

Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą pod firmą [REDAKTOWANO]. W ramach tej działalności świadczy usługi zdrowotne na podstawie umów z NFZ. Ponadto dwa piętra budynku położonego [REDAKTOWANO] przeznacza na wynajem lokali. Wnioskodawca korzysta z pośrednictwa ogólnodostępnej witryny internetowej pod adresem: [REDAKTOWANO], na której można odnaleźć informację o świadczeniu usług hotelowych przez podmiot [REDAKTOWANO]. Wnioskodawca w korespondencji przyznał także, iż prowadzi działalność gospodarczą w formie usług hotelarskich.

Wnioskodawca pozostaje w związku małżeńskim z [REDAKTOWANO] z którą ma ustanowioną od dnia 26.11.2009 r. rozdzielność majątkową. Na utrzymaniu wnioskodawcy pozostaje osiemnastoletni syn, na którego comiesięcznie przekazuje kwotę 1 000 zł. Wnioskodawca obecnie zamieszkuje u rodziców [REDAKTOWANO]. Nie posiada nieruchomości przeznaczonej do stałego zamieszkania.

Majątek wnioskodawcy stanowią:

1. budynek o powierzchni 1200 m² usytuowany na działce o powierzchni 625,0000 m² przy ul. [REDAKTOWANO], w którym na parterze prowadzona jest działalność w formie [REDAKTOWANO], a na dwóch wyższych kondygnacjach prowadzona jest działalność w formie [REDAKTOWANO],
2. działka niezabudowana, zgodnie z okazanym Aktem Notarialnym o powierzchni 8100 m² w miejscowości [REDAKTOWANO],
3. działka o powierzchni 1500 m² w miejscowości [REDAKTOWANO] tj. wnioskodawca w piśmie z dn. 11.03.2019 r. oświadczył, iż posiada taką działkę, nie okazał jednak na tą okoliczność stosownego aktu notarialnego,
4. samochód osobowy [REDAKTOWANO] r., którego wartość wnioskodawca szacuje do kwoty 1 000,00 zł.

Wnioskodawca nie posiada oszczędności i papierów wartościowych. Stan posiadanych rachunków bankowych na dzień 25.02.2019 r. wynosił 0,00 zł, a rachunek bankowy w mBank został zlikwidowany w dniu 04.01.2019 r.

Źródłem utrzymania wnioskodawcy jest praktyka lekarska w [REDAKTOWANO], jednakże całkowity dochód z kontraktu z NFZ zdaniem wnioskodawcy przekazywany jest na spłatę pożyczki zaciągniętej u rodziców. W ramach ww. praktyki lekarskiej w 2018 r. działalność przyniosła stratę w kwocie: 81 375,65 zł. Działalność gospodarcza w zakresie najmu lokali nie przyniosła w roku 2015 i w chwili obecnej jakichkolwiek dochodów.

Wnioskodawca posiada aktualnie zobowiązania z tytułu zaległych opłat za energię i media na kwotę 3 000,00 zł miesięcznie. Na podstawie wyroków i nakazów Sądu Rejonowego w Kielcach toczą się wobec wnioskodawcy dwa postępowania komornicze na łączną kwotę 78 000,00 zł.

Instytucja Zarządzająca nie dała wiary oświadczeniom wnioskodawcy w znacznej części.

Należy podnieść, iż postępowanie o udzielenie ulgi zostało wszczęte z inicjatywy wnioskodawcy, który oczekując określonego, korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, zobowiązany był przedstawić Organowi dowody stanowiące uzasadnienie żądania celem wykazania okoliczności uzasadniających wnioskowane udzielenie ulgi w spłacie należności. Wnioskodawca takich dowodów nie przedstawił. Strona nie przekazała rzetelnych informacji o osobistej i rodzinnej sytuacji finansowej. Przedłożone przez wnioskodawcę dokumenty miały charakter wybiórczy. Wnioskodawca nie udokumentował sytuacji finansowej współmałżonki oraz źródeł jej utrzymania. Nie przedstawił dokumentów w zakresie kosztów utrzymania syna, sytuacji rodziców, z którymi zamieszkuje. Takie działanie wnioskodawcy skutkuje wątpliwościami co do wiarygodności złożonego oświadczenia o braku dostępnych środków finansowych.

Z przekazanego elektronicznego zestawienia operacji za okres od 01.01.2016 r. – 10.03.2019 r. prowadzonego dla rachunku bankowego [REDACTED] nr [REDACTED] wynika, iż saldo końcowe za ten okres wynosi 0,00 zł, a we wskazanym okresie nie było operacji uznaniowych i obciążeniowych na tym rachunku. Analogiczna sytuacja, wynika z okazanej historii prywatnego rachunku bankowego [REDACTED] nr [REDACTED] za okres od 20.11.2015 r. – 11.03.2019 r., który wskazuje saldo w wysokości 18,00 zł. Niemniej wnioskodawca nie przedstawił aktualnego stanu rachunków bankowych dla prowadzonych działalności gospodarczych, tj. nie przekazał wyciągów bankowych dla działalności dot. praktyki lekarskiej, najmu lokali i usług hotelarskich.

Instytucja Zarządzająca mając na względzie przesłanki określone w art 64 ust.1 pkt.2 lit. „b” u.f.p. w pierwszej kolejności badała czy, w okolicznościach sprawy występują uzasadnione względy społeczne lub gospodarcze, które przemawiałyby za umorzeniem odsetek.

Pojęcia "względów społecznych lub gospodarczych" są niedookreślone, w związku z tym winny być interpretowane w odniesieniu do konkretnych okoliczności sprawy. Prezentowane w orzecznictwie poglądy dotyczące stosowania tego rodzaju ogólnych pojęć odwołują się do wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, takich jak równość wobec prawa, sprawiedliwość, zaufanie do organów państwa. Ustalenie istnienia przesłanek musi mieć zatem szczególnie doniosłe znaczenie z uwagi na wartości respektowane przez ogół społeczeństwa - por. wyrok NSA z dnia 5 listopada 2010 r., sygn. akt II FSK 297/10.” – vide: Wyrok WSA w Olsztynie, sygn. akt I SA/OI 622/18 z dnia 20.12.2018 r.

W wyroku sygn. akt I SA/OI 789/18 z dnia 11.12.2018 r. WSA w Olsztynie stwierdził, że: „Ważne względy społeczne lub gospodarcze zobowiązanego to sytuacja, gdy z powodu nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnego splotu okoliczności podatnik nie jest on w stanie uregulować zaległości podatkowej, przy czym nie można ich utożsamiać z subiektywnym przekonaniem dłużnika. O istnieniu względów społecznych lub gospodarczych zobowiązanego decydować powinny kryteria zobiektywizowane, zgodnie z powszechnie aprobowaną hierarchią wartości. Trzeba jednak mieć też na uwadze i to, że względy ogólnospołeczne wymagają, żeby zobowiązania były realizowane, a zobowiązany nie był pochopnie z nich zwalniany. Nie każde trudności finansowe mogą uzasadniać zastosowanie ulgi w postaci umorzenia należności, lecz tylko takie, które w konkretnych okolicznościach wiązałyby się z zagrożeniem istotnego interesu zobowiązanego.”

Stanowisko to może mieć zastosowanie także do należności publicznoprawnych innych niż podatki w tym, odsetek których umorzenia dotyczy wniosek pana G. Ł.

W okolicznościach sprawy taki wyjątkowy przypadek nie zachodzi. Sytuacja w której znajduje się wnioskodawca jest następstwem podjętych w przeszłości decyzji. Należy podkreślić, iż obowiązek zwrotu środków dofinansowania, który stał się źródłem powstania także należności odsetkowych był przewidywalny. Pan G. Ł. w umowie o dofinansowanie projektu był poinformowany o obowiązkach, beneficjenta środków unijnych, w tym o konieczności wydatkowania środków zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami. Pan G. Ł. nie wywiązując się z warunków umowy o dofinansowanie projektu musiał liczyć się z koniecznością zwrotu otrzymanego dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz Budżetu Państwa wraz z odsetkami.

Wobec powyższego, trudno jest przyjąć w analizowanej sprawie, iż przedmiotowa należność powstała na wskutek nadzwyczajnych i wyjątkowych okoliczności, spowodowanych działaniem czynników, na które wnioskodawca nie miał wpływu i które były niezależne od jej postępowania.

Korzystanie z dofinansowania na realizację projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013 powinno być poprzedzone wnikliwą weryfikacją własnych zasobów finansowych, tak aby zapewnić realizację zaplanowanego przedsięwzięcia. Starając się o dofinansowanie ze środków unijnych i budżetu państwa wnioskodawca zapewniał, iż poniesie ryzyko ewentualnych niepowodzeń w realizowaniu projektu. Wnioskodawca na podstawie umowy o dofinansowanie pobrał środki publiczne o znacznej wartości i wykorzystał je zwiększając własny stan majątkowy. W wyniku projektu realizowanego na podstawie umowy o dofinansowanie wnioskodawca rozbudował posiadany obiekt budowlany o dwie kondygnacje z przeznaczeniem na 23 pokoje gościnne i zakupił niezbędne wyposażenie do tych pokoi. Wnioskodawca w ramach dofinansowania zakupił wyposażenie o znacznej wartości, takie jak: szafy, 42 łóżka jednoosobowe i 4 dostawki, 2 łóżka podwójne małżeńskie, 23 biurka z 2 szafkami, wyposażenie łazienek – umywalki, baterie natryskowe, wanna, lampy i oświetlenie pokoi noclegowych. Wnioskodawca jest wzbogacony w zakresie powyższego mienia.

Ponadto, uprzywilejowanie wnioskodawcy poprzez przyznanie ulgi w formie umorzenia odsetek, mogłoby wywołać przekonanie, że skutkiem nieprawidłowej realizacji dofinansowanego projektu nie są żadne negatywne konsekwencje.

Z punktu widzenia konieczności zachowania przez Instytucję Zarządzającą zasady równorzędności traktowania beneficjentów (vide: art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju), otrzymywanie ww. dofinansowanie byłoby to zjawisko wysoce niepożądane, także z punktu widzenia wartości ogólnospołecznych.

Aktualna sytuacja finansowa wnioskodawcy nie jest zatem wynikiem zdarzeń wyjątkowych ale efektem podejmowanych w przeszłości decyzji. Przyznanie ulgi w postaci umorzenia odsetek stanowiłoby wyraz akceptacji dla nienależytego wywiązywania się z zobowiązań co nie znajduje aprobaty w aspekcie społecznym. Ochronie podlegałyby wyłącznie indywidualny interes wnioskodawcy i to kosztem interesu społecznego.

Organ uznał też, iż trudna sytuacja materialna wnioskodawcy sama w sobie nie może być uznana za wystarczającą przesłankę umożliwiającą zastosowanie ulgi, ponieważ przy tej interpretacji każdy dłużnik znajdujący się w trudnej sytuacji majątkowej spełniałby przesłankę przyznania ulgi (por. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 09.01.2019 r. sygn. II SA/Ol 818/18).

Instytucja Zarządzająca odmówiła wiary zapewnieniom wnioskodawcy, iż w przypadku udzielenia ulgi podejmie działalność społecznie użyteczną dotyczącą opieki nad dziećmi z autyzmem. Na potwierdzenie tych twierdzeń wnioskodawca nie przedstawił żadnych

dowodów świadczących o rozpoczęciu prac nad projektem budowy takiego ośrodka tj. np. projektu budowlanego, kosztorysu czy wniosku o pozwolenie na rozbudowę obiektu budowlanego. Wręcz przeciwnie aktualny sposób wykorzystania budynku położonego w [REDAKTED] przeczy tym zamiarom. Budynek przecież jest wykorzystywany na doraźny najem lokali.

W okolicznościach sprawy za udzieleniem ulgi nie przemawiają także względy „gospodarcze”. Wnioskodawca mimo wezwań Instytucji Zarządzającej nie przedstawił rzetelnie sytuacji finansowej prowadzonego przedsiębiorstwa. Brak dokumentów przedstawiających stan przychodów i wydatków, brak danych o rachunkach bankowych powoduje, iż przedłożone przez wnioskodawcę dokumenty jedynie w sposób wybiórczy i przypadkowy ilustrują kondycję finansową.

Wnioskodawca nie wykazał także jaki wpływ na prowadzoną przez niego działalność będzie miała ewentualna ulga i nie przedstawił efektu rezultatu gospodarczego, jaki przyniesie umorzenie odsetek.

Organ musiał mieć na względzie, że przyznanie ulgi jednemu podmiotowi może skutkować zarzutem stawiania go w sytuacji uprzywilejowanej w stosunku do innych podmiotów, które wywiązują się rzetelnie z nałożonych na nie korekt finansowych (por. wyrok WSA w Warszawie sygn. akt III SA/Wa 1159/10). Takim decyzjom sprzeciwiają się zasady wolnego rynku i wolności gospodarczej. Instytucja Zarządzająca jest zobowiązana do równorzędnego traktowania podmiotów korzystających ze wsparcia w postaci dofinansowania.

Przedmiotem oceny Instytucji Zarządzającej była także przesłanka „możliwości płatniczych” wnioskodawcy. Organ na podstawie przedłożonych przez wnioskodawcę dokumentów ustalił stan jego majątku tj. Wnioskodawca posiada majątek trwały znacznej wartości, ponieważ jest właścicielem:

1. nieruchomości w [REDAKTED] o powierzchni 625,000 m² zabudowanej budynkiem dwupiętrowym,
2. nieruchomości położonej we [REDAKTED].

Posiadanie przez wnioskodawcę majątku nieruchomego wyklucza możliwość zastosowania wnioskowanej ulgi, ponieważ istnieje duże prawdopodobieństwo, iż w wyniku dysponowania zgromadzonym majątkiem ma możliwości zaspokajania zobowiązań publicznoprawnych. Zdaniem Instytucji Zarządzającej dopóki istnieją niewykorzystane możliwości w tym zakresie udzielenie ulgi jest sprzeczne z obowiązującymi przepisami.

Wnioskodawca ma także możliwości zarobkowania z uwagi na wykonywany zawód.

Instytucja Zarządzająca odmówiła wiary twierdzeniom wnioskodawcy, iż ponosi straty w działalności gospodarczej. Wprawdzie z przedłożonego dokumentu PIT-36 wynika, iż za rok 2018 r. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wnioskodawca poniósł stratę w kwocie: 81 375,65 zł (tj. wykazane koszty uzyskania przychodów przekroczyły osiągnięte przychody). To wnioskodawca nie wyjaśnił z jakiego tytułu strata nastąpiła. Przede wszystkim wnioskodawca nie wskazał rodzaju kosztów, które ponosił. Ta okoliczność jest szczególnie istotna, gdyż działalność gospodarcza tj. usługi w zakresie najmu lokali i hotelarskie zgodnie z oświadczeniem złożonym przez wnioskodawcę, rozliczane są łącznie z działalnością leczniczą w ramach [REDAKTED]. Wspomnieć w tym miejscu należy na fakt, iż w prowadzonym w 2016 i 2017 r. (tj. do 19.01.2017 r.) postępowaniu administracyjnym w przedmiocie udzielenia ulgi wnioskodawca oświadczył, że planuje uruchomić w 2017 r.

działalność gospodarczą w formie usług hotelarskich, a ewentualne dochody uzyskane z tej działalności przeznaczyć na spłatę zobowiązania wobec Urzędu.

Organ odmówił wiary twierdzeniom wnioskodawcy, iż z działalności hotelowej nie osiąga przychodów. Organ ustalił, iż na ogólnodostępnej witrynie internetowej pod adresem: [redacted] można odnaleźć informację o świadczeniu usług hotelowych przez podmiot [redacted] pod adresem: [redacted] tj. „Obiekt [redacted] położony jest w odległości [redacted] od Pałacu Biskupów Krakowskich w Kielcach oraz [redacted] od centrum wystawienniczego Targi Kielce.” Na ww. witrynie można odnaleźć informację, iż „Obiekt [redacted] obsługuje Gości [redacted] od 13 sierpnia 2017 r.” Z udostępnionej na stronie galerii zdjęć pokoi hotelowych i ich wyposażenia nie ma wątpliwości, iż wyposażenie pochodzi ze współfinansowania ze środków pozyskanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013. Co więcej, poprzez ww. stronę internetową można sprawdzić dostępność pokoi hotelowych, a następnie dokonać ich rezerwacji tj. wskutek analizy dokonanej przez Organ w dniu 15.04.2019 r. wynikało, że na termin 2-3 maj 2019 r. pokoje były już zarezerwowane, a pierwsze wolne terminy były od 13 maja 2019 r. Następnie, zgodnie z analizą dokonaną przez Organ w dniu 14.05.2019 r. w terminach od 20-24 maja 2019 r. pokoje były już zarezerwowane, a pierwsze wolne terminy były od 26 maja 2019 r., a w terminie od 27 maja 2019 r. wyświetlił się komunikat: „Obiekt [redacted] zwykle niedostępny – masz szczęście. Obiekt [redacted] jest zwykle niedostępny na naszej stronie, zarezerwuj teraz zanim zostanie wyprzedany.” Na niniejszej stronie internetowej widnieją również opinie użytkowników korzystających z usług hotelowych tego obiektu. W związku z tym nie ma wątpliwości, iż obiekt jest obiektem czynnym i przynoszącym dochody.

Instytucja Zarządzająca ma zatem podstawy do uznania, iż wnioskodawca posiada możliwości pozyskiwania dochodów nie tylko z własnej pracy zawodowej jako lekarz [redacted], z działalności gospodarczej oraz z posiadanego majątku.

W świetle powyższego nie można ocenić sytuacji majątkowej wnioskodawcy jako nie rokującej możliwościami spłaty zobowiązań publicznoprawnych. Wymienione w art. 64 ust. 1 u.f.p. ulgi nie stanowią przywileju samego w sobie, gdyż jest to forma pomocy udzielonej zobowiązanemu po to, by przez stosowanie zasady egzekwowania należności nie doprowadzić do skutków niepożądanych z punktu widzenia zarówno społecznego, jak i indywidualnego, odnoszącego się do osoby zobowiązanego oraz jego najbliższych, a także osób zależnych od niego. Oznacza to, by państwo w wskutek dochodzenia zaległości podatkowych nie poniosło w efekcie kosztów większych niż w wypadku zaniechania korzystania z tego uprawnienia (wyrok WSA w Krakowie z dnia 26 września 2014 r., I SA/Kr 842/14, LEX nr 15124473).

Nie jest obojętny dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie fakt dokonania zapłaty w grudniu 2018 r. całości zobowiązań wobec Instytucji Zarządzającej. Wpłata ta dowodzi, iż wnioskodawca posiadał możliwość dokonania spłaty swych należności wcześniej. Taka decyzja pozwoliłaby na pomniejszenie należności z tytułu odsetek.

Przedłożone przez wnioskodawcę informacje i dokumenty nie potwierdzają także stanu jego faktycznego zadłużenia. Wnioskodawca - nie przedstawił umowy pożyczki, którą jak twierdzi zawarł z rodzicami na spłatę należności. Przedłożone jako dowody:

- wyrok Sądu Rejonowego w Kielcach V Wydział Gospodarczy z dnia 10.03.2017 r. sygn. [redacted],
- nakaz zapłaty Sądu Rejonowego w Kielcach V Wydział Gospodarczy (Sygn. Akt. [redacted] z dnia 20.02.2014 r.,

- nakaz zapłaty Sądu Rejonowego w Kielcach V Wydział Gospodarczy (Sygn. Akt. [REDAKTED]) z dnia 23.01.2014 r.,
- nakaz zapłaty Sądu Rejonowego w Kielcach V Wydział Gospodarczy (Sygn. Akt. [REDAKTED]) z dnia 23.01.2014 r.

nie mogą stanowić przesłanki do udzielenia ulgi.

Dokumenty zostały przedłożone w formie nie pozwalającej uznać ich za dokument w postępowaniu administracyjnym. Wnioskodawca przedstawił kserokopie dokumentu bez potwierdzenia, czy wyroki są prawomocne i podlegają wykonaniu. Z dokumentów nie wynika na jakiej podstawie faktycznej dochodzone były należności i z jakiego tytułu zostały zasądzone. Wyrok i nakazy zapłaty dotyczące należności cywilnoprawnych nie mogą stanowić podstawy do umarzania należności publicznoprawnych, gdyż spłata prywatnych zobowiązań mimo, iż ogranicza posiadane środki finansowe, nie stanowi pozytywnej przesłanki do udzielenia ulgi. W przypadku takim należy dać pierwszeństwo w spłacie długów o charakterze publicznym, a nie zaciągniętym własnym zobowiązaniom wobec wierzycieli. (por. wyr. WSA w Opolu z dnia 21 luty 2018r. sygn. I SA/Op 444/17).

Z powyższych przyczyn Instytucja Zarządzająca odmówiła udzielenia ulgi w zakresie umorzenia odsetek.

W części dotyczącej żądania wnioskodawcy w sprawie zwrotu wpłaconych odsetek Instytucja Zarządzająca uznała, że jest ono nieuzasadnione z tej przyczyny, iż przepis art 64 u.f.p. nie przewiduje takiego rodzaju ulgi. Odsetki zostały zapłacone jako należne zobowiązanie publicznoprawne, wynikające z pozostającej w obrocie prawnym decyzji administracyjnej. Brak więc jest podstaw do dokonywania zwrotu wpłaconych należności.

W świetle powyższego Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013 orzeka jak w sentencji.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego oparł się na następujących dokumentach:

1. Umowa o dofinansowanie nr UDA-RPSW.01.01.00-26-[REDAKTED] z dnia 09.12.2009 r. wraz z Aneksami,
2. Wniosek o dofinansowanie Projektu nr WND-RPSW.01.01.00-26-[REDAKTED] wraz z dokumentacją i załącznikami,
3. Decyzja administracyjna nr RPSW.IZ.UMWSW.01.01.00-26-[REDAKTED] z dnia 27.05.2014 r.,
4. Decyzja administracyjna nr RPSW.IZ.UMWSW.01.01.00-26-[REDAKTED] z dnia 25.09.2014 r.,
5. Pismo Instytucji Zarządzającej znak: EFRR.V-433-RPO-1.1-7-2016-KK z dnia 25.02.2016 r. – Upomnienie nr 1 z dn. 25.02.2016 r.,
6. Pismo Instytucji Zarządzającej znak: EFRR.V-433-RPO-1.1-36-2016-KK z dnia 21.04.2016 r. wraz z tytułami wykonawczymi od nr TYT/RPSW.1.1/[REDAKTED] do nr TYT/RPSW.1.1/[REDAKTED] z dnia 21.04.2016 r.,
7. Decyzja nr RPSW.IZ.UMWSW.01.01.00-26-[REDAKTED] z dnia 26 sierpnia 2016 r.,
8. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy objętej Decyzją nr RPSW.IZ.UMWSW.01.01.00-26-[REDAKTED] z dnia 22.09.2016 r.,
9. Polecenie służbowe znak: EFRR.V-0022-RPO-130-2016 z dnia 10.10.2016 r.,

10. Decyzja nr RPSW.IZ.UMWSW.01.01.00-26- [REDACTED] z dnia 19 stycznia 2017 r.,
11. Pisma Instytucji Zarządzającej znak: BF.V.3160.23.2018.MS, BF.V.3160.25.2018.MS i BF.V.3160.24.2018.MS z dnia 03.12.2018 r. tj. wezwania do wykupu weksla i zapłaty sumy wekslowej,
12. Pismo Strony z dnia 20.12.2018 r. tj. wniosek o udzielenie przedmiotowej ulgi,
13. Wyciąg z rachunku bankowego Instytucji Zarządzającej nr 70/2018 z dnia 28.12.2018 r.,
14. Wyciąg z rachunku bankowego Instytucji Zarządzającej nr 1/2019 z dnia 02.01.2019 r.,
15. Pismo Instytucji Zarządzającej znak: EFRR.VI-433-RPO-1.1-1-2019-IG z dnia 02.01.2019 r.,
16. Zawiadomienie Naczelnika II Urzędu Skarbowego w Kielcach znak: 2605-SEE-2.711.1560356.2019.1.EGZ3 z dnia 08.01.2019 r.,
17. Pismo Instytucji Zarządzającej znak: EFRR.VI-433-RPO-1.1-7-2019-KN z dnia 21.01.2019 r.,
18. Postanowienie Zarządu Województwa Świętokrzyskiego znak: EFRR.VI-0022-RPO-3-2019-IG z dnia 23.01.2019 r.,
19. Pismo Strony z dnia 06.04.2016 r., przekazane w dniu 05.02.2019 r.,
20. Pismo Instytucji Zarządzającej znak: EFRR.VI-433-RPO-1.1-13-2019-IG z dnia 06.02.2019 r.,
21. Pismo Strony z dnia 11.03.2019 r. wraz z załącznikami,
22. Pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.10.1.2019 z dnia 28.03.2019 r.,
23. Pismo Strony z dnia 06.05.2019 r. wraz z załącznikami,
24. Pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.10.1.2019 z dnia 13.05.2019 r.,
25. Notatka służbowa z dnia 12.06.2019 r.

POUCZENIE

Decyzja jest nieostateczna w administracyjnym toku instancyjnym. Zgodnie z art. 61 ust.2 i ust.3 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 869 z późn. zm.) Strona może złożyć do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego odwołanie w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Jeżeli Strona nie chce skorzystać z prawa do wniesienia odwołania, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego. Wpis od skargi w sprawie należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem wynoszącej ponad 100.000,00 zł wynosi 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000,00 zł i nie więcej niż 100.000,00 zł.

Jednocześnie, w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się tego prawa. Wówczas, z dniem doręczenia organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

MARSZAŁEK

**PROGRAM
REGIONALNY**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO
ŚWIĘTOKRZYSKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

ANDRZEJ BĘTKOWSKI

Kielce, dnia .....

Decyzja została sporządzona w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, które otrzymują:

- 1) [REDACTED],
- 2) a/a.